

ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ - ਨੰਬਰ ਬਾਈਂ

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੰਬਰ ਤਿੰਨ

Jeff Pippenger

2026-08-08

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇੱਕ ਯਾਜ਼ਕ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੰਧਣਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖੇ। ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜੋ ਰਾਜਾ ਯਹੋਯਾਕੀਨ ਦੀ ਬੰਧਣਾਈ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬੁਜ਼ੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਯਾਜ਼ਕ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਕੋਲ, ਕਸਦੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਬਵੰਡਰ ਆਇਆ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੱਦਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਗ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲਪਟਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਚਮਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਅੰਬਰ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਚਾਰ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਰੂਪ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗੀ ਸੂਰਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਚਿਹਰੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਪੰਖ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਸਿੱਧੇ ਪੈਰ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਤਲਵੇ ਬੱਛੜੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਤਲਵਿਆਂ ਵਰਗੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਘਸੇ ਹੋਏ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਹੇਠ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੰਖ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਖ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮੁੜਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਹਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਅੱਗੇ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਬਲਦ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦੇ ਉੱਕਾਬ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਵੀ ਸੀ। ਇਉਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਖ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਦੋ ਪੰਖ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦੇ ਸਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਜਿਧਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਧਰ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੁੜਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਅੱਗ ਦੇ ਦਰਕਦੇ ਕੋਇਲਿਆਂ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੀਵਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗਾ ਸੀ; ਉਹ ਅੱਗ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਫਿਰਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਅੱਗ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ਸਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿਚੋਂ ਬਿਜਲੀ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੌੜਦੇ ਅਤੇ ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਦੇਖੇ, ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਹੀਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਮੂੰਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਪਹੀਆਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਣਾਵਟ ਬੈਰਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸਰੂਪ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਣਾਵਟ ਇਉਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪਹੀਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੂਜਾ ਪਹੀਆ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਰਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੁੜਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਇੰਨੇ ਉੱਚੇ ਸਨ ਕਿ ਭਿਆਨਕ ਲੱਗਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਚਹੁੰ ਓਰ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਪਹੀਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਪਹੀਏ ਵੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਜਿਧਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਧਰ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਉਧਰ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਾਣ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਪਹੀਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਦ ਇਹ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਤਦ ਇਹ ਵੀ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਦ ਪਹੀਏ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਪਰ ਉੱਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਦੀ ਸੂਰਤ

ਭਿਆਨਕ ਸਫ਼ਟਿਕ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤਾਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰ ਸਿੱਧੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਫੈਲੇ ਹੋਏ; ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਦੋ ਪਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਪਾਸੇ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਦੋ ਪਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਪਾਸੇ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਾਂ ਦੀ ਧੁਨੀ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਮਹਾਨ ਜਲਧਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਰਗੀ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਵਾਣੀ ਵਰਗੀ, ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸ਼ੇਰ ਵਰਗੀ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰ ਥੱਲੇ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰ ਥੱਲੇ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸਨ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਨੀਲਮ ਪੱਥਰ ਦੀ ਦਿੱਖ ਵਰਗੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਦਿੱਖ ਵਰਗੀ ਸੂਰਤ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਾਹਰੂਬੇ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਦਿੱਖ ਵੇਖੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਹੁੰ ਪਾਸੀ ਅੱਗ ਵਰਗੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ; ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਦੀ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵੀ, ਮੈਂ ਜਿਵੇਂ ਅੱਗ ਦੀ ਹੀ ਦਿੱਖ ਵੇਖੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਜੋਤਿ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਮੀਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਧਨੁੱਖ ਦੀ ਦਿੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਚਮਕ ਦੀ ਦਿੱਖ ਚਹੁੰ ਪਾਸੀ ਸੀ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਸੂਰਤ ਦੀ ਦਿੱਖ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:1-28।

“ਕਸਦੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੋਗਮਗਨ ਜ਼ਿਲਾਵਤਨੀ ਨਬੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਉਹੀ ਪਾਠ ਸਿਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੇਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਬਵੰਡਰ ਆਉਂਦਾ ਦਿੱਸਿਆ, ‘ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੱਦਲ, ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਲਪਟਦੀ ਹੋਈ ਅੱਗ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਚਮਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਬਰ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਦਿੱਸਦਾ ਸੀ।’ ਅਜੀਬ ਰੂਪ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕ ਚੱਕਰ, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹੋਏ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਚਾਰ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ‘ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਨੀਲਮ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਸੂਰਤ ਸੀ।’ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਅੱਗ ਦੇ ਧਧਕਦੇ ਕੋਇਲਿਆਂ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗਾ ਸੀ; ਉਹ ਅੱਗ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਅੱਗ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ਸਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀ ਨਿਕਲਦੀ ਸੀ।’ ਅਤੇ ਕਰੂਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਹੇਠ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਸੂਰਤ ਦਿੱਸੀ।”

“ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੀਏ ਸਨ, ਐਸੀ ਜਟਿਲ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਅਤੇ ਅਵਿਵਸਥਿਤ ਹੀ ਦਿੱਸਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਸੁਚੇਕਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੁਰਿਲਾਪੂਰਣ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਸਨ। ਸਵਰਗੀ ਜੀਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮਹਿਮਾਮਈ ਨੀਲਮ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਅਨਾਦਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਘੇਰਦਾ ਹੋਇਆ ਇੰਦਰਧਨੁਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਅਭਿਭੂਤ ਹੋ ਕੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਤਦ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।” Testimonies, 751.

ਜਿਸ ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਉਸ ਵਰ੍ਹੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੋਰੇ ਦਾ ਘੇਰਾ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਿਰਾਫ਼ੀਮ ਖੜੇ ਸਨ; ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਛੇ ਪੰਖ ਸਨ; ਦੋ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਢੱਕਦਾ ਸੀ, ਦੋ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਢੱਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਨਾਲ ਉਹ ਉੱਡਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ; ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਪੁਕਾਰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਚੌਖਟ ਹਿੱਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਭਵਨ ਧੁੰਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਤਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਹਾਏ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ! ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਸੁੱਧ ਹੋਠਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸੁੱਧ ਹੋਠਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ, ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ, ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਤਦ ਸਿਰਾਫ਼ੀਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਡ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਹਕਦਾ ਅੰਗਾਰਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਚਿਮਟੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਇਸ ਨੇ ਤੇਰੇ ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਬਦਕਿਰਦਾਰੀ

ਦੁਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਪਾਪ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੌਣ ਜਾਵੇਗਾ? ਤਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ। ਯਸਾਯਾਹ 6:1-8.

“ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅਸੁਭ ਅਸੰਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਪਈ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਨਗਰੀ, ਜੋ ਕਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਬਾਦ ਨਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁਣ ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਸ-ਉਲਾਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਗੀਤ। ਨਬੀ ਆਪ ਹੀ ਇੱਕ ਪਰਾਈ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਮ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਨਿਰਦਾਸਤਾ ਦਾ ਹੀ ਸਰਵੇਚ ਰਾਜ ਸੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਅਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਿਹਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕੜਵੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਖੇਬਾਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਐਸੀ ਸਰਬ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਬਲਵਾਨ ਸੀ। ਅਸੂਰ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਇਆ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਿੰਹਾਸਨਾਰੂੜ੍ਹ ਸੀ।”

“ਪਹਿਏ ਵਰਗੀਆਂ ਉਹ ਗੁੰਝਲਾਂ, ਜੋ ਨਬੀ ਨੂੰ ਐਸੇ ਉਲਝਣ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦਿੱਸਦੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਹੱਥ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਹੇਠ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਲਝਣ ਵਿਚੋਂ ਸਮਰਸਤਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਸੀ; ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਸੀ। ਮਹਿਮਾ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸਮੂਹ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਭਲਾਈ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ।”

“ਇਸੇ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਿਯ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਲਈ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਧਾਰਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ‘ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਇਕ’ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ, ਜੋ ਦੀਵਟਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਿਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਵਟੇ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਿਖਾਏ ਗਏ, ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨਾਲ ਮੌਤ-ਭਰੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਦੇਖੀ। ਪਰ ਯੁੱਧ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਅਤੇ ਕੋਲਾਹਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਸਿਓਨ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਥੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ‘ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ’ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ‘ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੰਕ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ’ ਦੇਖਿਆ, ‘ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਬੀਣਾਂ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ’ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਂਦੇ ਹੋਏ।”

“ਇਹ ਸਬਕ ਸਾਡੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖੇਗਾ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਨਿਆਂ ਦੁਹਰਾਏ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੇ ਸਨ: ‘ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਸੁਣੋਗੇ।’ ‘ਕੌਮ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠੇਗੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ; ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ, ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ।’ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਸਮੇਂ ਅੰਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਤਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਧੀ ਲਾਗੂਤਾ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਹੈ।”

“ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਡੇਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਖੁਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਜੀਵਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਤਿਅਧਿਕ ਗੰਭੀਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਮੁੜ ਜਗਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਨਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇ ਗਏ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਜ ਕਰ

ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਪਾਲਣ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਕਟ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।”

“ਪਰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਯਸਾਯਾਹ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਘਟ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਿੰਨੀ ਮਹਾਨ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਬਿਨਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਿਮਾ-ਮਈ ਮਹਾਨਤਾ ਨੇ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।”

“ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਧ ਚਿੰਤਾ, ਕਲੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸੀਮਿਤ ਮਨੁੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਭਾਰ ਢੇਰ ਲਈ ਛੱਡੇ ਨਹੀਂ ਗਏ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਦੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਵਰਗੀ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਅਥਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨਵਿਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਪਹੀਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੀਏ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਿਵਿਆ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ: ‘ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਮਰਬੰਦ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ।’”

“ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਕਰੂਬੀਆਂ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਹੇਠਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਵਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦਿਲ ਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਣ।

“ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ ਵਰਗੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਰਨ ਵਾਲੀ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਜੋਤ ਉਸ ਤੀਬਰ ਗਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੂਰਨਤਾ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਉਹ, ਜੋ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੁਸੰਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਸੀਮਿਤ ਮਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਲਝਣਾਂ ਅਤੇ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਪੇਚੀਦਾ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਸੰਪੂਰਨ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਸ਼ੁਬਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦੇ ਹਨ।”

“ਭਰਾਵੇ, ਹੁਣ ਨਾ ਰੋਣ-ਪੀਟਣ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਹੁਣ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦ, ਇਕ ਵੱਡੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਮੁੰਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਮੁਹਰ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਉੱਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਉੱਧਾਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ; ਉਹ ਕਰੂਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਕੋਲਾਹਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਜੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਾਡਾ ਉੱਧਾਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਇਕ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਭੱਠੀ ਦੀ ਉਸ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹਰ ਇਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਗੜ੍ਹ ਢਾਹੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਪ ਦੇ ਤੀਰ ਉਸ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਭੇਦ ਦੇਣਗੇ, ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਗੇ।” Testimonies, volume 5, 752-754.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅੰਦਰਲੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਅਰਸਾ ਉਹ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਹੈ ਜੋ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੀ ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਅੱਗੀ “ਭੱਠੀ” ਹੈ “ਜੋ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੈ।” ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਇਆ, ਤਦ

ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰੇ; ਪਰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ 1856 ਤੱਕ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਬਦਲ ਕੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ 1863 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਗਿਆ।

22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ ਤੀਜਾ ਦੂਤ 1863 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਰਤ ਆਇਆ। ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮੰਦਰ-ਪਰਖ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੁਰਵਛਾਇਆ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੱਚੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦਸਵੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ, ਅਤੇ ਪੱਚੀ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਹਨ। ਪੱਚੀ, ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਉਸ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੱਤੀ ਪੱਚੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦੁਰਾਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਯੋਗ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭੰਡਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਦਾਸ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚਰਾਗਾਹ ਦੀ ਇਕ ਭੇਡ ਵਜੋਂ ਨਿਆਇਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬਿਠਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇਕ ਬੱਕਰੀ ਵਾਂਗ। ਪੱਚੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਦੁਰਾਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪੱਚੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਕੈਦ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ, ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਚੌਦਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 40:1.

ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਸਾਲ ਨੂੰ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਲੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਵਰਗ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲਿਖ; ਇਹ ਬਾਤਾਂ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਦਾਊਦ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ, ਜੋ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖੋਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ: ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 3:7, 8.

ਮਸੀਹ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ "ਦਾਊਦ ਦੀ ਕੁੰਜੀ" ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਜੋ ਇਲਿਆਕੀਮ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਹਿਲਕੀਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇਲਿਆਕੀਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਰਾ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਕਮਰਬੰਦ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਰਾਜਕਾਜ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਲਈ ਪਿਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਾਂਗਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਖੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ

ਉਹ ਬੰਦ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਖੋਲ੍ਹ ਨਾ ਸਕੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 22:20-22.

ਜਿਸ ਦਿਨ ਏਲਿਆਕੀਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਸ਼ੇਬਨਾ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਜਾ, ਇਸ ਖ਼ਜ਼ਾਨਚੀ ਕੋਲ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੇਬਨਾ ਕੋਲ, ਜੋ ਮਹਲ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੈ, ਜਾ ਅਤੇ ਆਖ, ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਇੱਥੇ ਕੌਣ ਹੈ, ਜੋ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕਬਰ ਖੋਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਉੱਚੇ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਬਰ ਖੋਦਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੱਟਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ-ਥਾਂ ਘੜਦਾ ਹੈ? ਵੇਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਤੈਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਬਲਵਾਨ ਬੰਧਵਾਈ ਨਾਲ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਲਪੇਟ ਲਵੇਗਾ। ਉਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮੋੜ ਕੇ ਅਤੇ ਗੋਂਦ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇਗਾ; ਉੱਥੇ ਤੂੰ ਮਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਰਬ ਤੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਲਾਜ ਹੋਣਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 22:15-18.

ਸਿਆਣੀਆਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਉਹ ਵੰਡ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੇਬਨਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਕੀਮ ਦੀ ਉਪਮਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਯਹੋਯਾਕੀਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ 573 ਈ.ਪੂ. ਸੀ, ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ, ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਦੁਸ਼ਟ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪੱਚੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਨਾਸ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਵੇ-ਮਾਰਕ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਸੀਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੀਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੀ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੋਵੇਂ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ 11 ਸਤੰਬਰ 2001, ਸੀਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਜੋਂ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ 1888 ਦੀਆਂ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 9/11 ਨੂੰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪਈਆਂ, ਤਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:1-3 ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1888 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਠਾਰਹ ਦਾ ਦੂਤ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਰਾ। 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੁਰਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਦੇ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਬਾਗੀ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਪੱਚੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ।

ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਪੱਚੀਹ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਅਤੇ 9/11 ਵੇਲੇ ਦੇ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ, ਪੱਚੀਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ—(ਜੋ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ)—ਤਾਂ ਜੋ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਚਾਹੇ ਇਹ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਬਾਗੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੇ ਪੱਚੀਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ, ਜਾਂ ਮੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀਹ ਵਿੱਚ ਵਿਛੋੜੇ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ, ਜਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਚਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀਵਾਸ ਦੇ ਪੱਚੀਹਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ; ਪੱਚੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀਆਂ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦੇ ਸੌ ਪੰਜਾਹ-ਸਾਲੀ ਅਰਸਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 207 BC, 313 ਅਤੇ 2026 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

ਪੱਚੀ, ਐਸਾ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਪੱਚੀ ਦਾ ਇੱਕ ਧੁਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੱਚੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਲਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕੁੰਜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਿਆਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਇੱਕ ਐਸੀ ਲਕੀਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ 1989 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਵਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੁਣ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਵੇਗਾ।

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜਟਿਲ ਪਰਸਪਰ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟੈਸਟੀਮੋਨੀਜ਼, ਖੰਡ ਪੰਜ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅੰਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ, ਸਾਡੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹੀਏ ਆਪਣੇ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਯੋਗ ਸੰਧਿ-ਬਿੰਦੂਆਂ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਸੌ ਨੌਂਬੇ ਸਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਡੇਢ ਸਾਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਜੋਤ ਦਾ ਆਗਮਨ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

27 ਜੁਲਾਈ, 1299 ਤੋਂ 1337 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ (ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ) ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਅਠੱਤੀ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹੇ ਪੰਦਰਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਅਰਸਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮਿਲ ਕੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰੇਖਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ 1838 ਅਤੇ 1840 ਵਿੱਚ ਜੋਸਾਇਆ ਲਿਚ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ, ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਨੌਂਬੇ ਵਰ੍ਹੇ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਦਸ਼ਮਲਵ ਪੰਜ ਵਰ੍ਹੇ (1.5), ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ 1299 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ Testimonies, volume five ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।